

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Stipendia præcipua militum Christi quæ sint: infirmitates corporum cur permittantur à Deo: mali homines quam sint bonis frugi feri. Epist. XVII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45857](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45857)

sem amplecti. Hactenus voluisti deridere & iniurias irrogare: modo debes iniurias pati, & nihilominus ut reum te accusare, ac omnibus malis dignum te estimare. Adhæc igitur præpara te, quia hæc queris, si ex toto ad Deum corde conuerti cupis. Vale.

Quid querat
qui ad Deum
toto corde
conuertitur.

Stipendia præcipua militum Christi quæ sunt: Infirmities corporum cur permittantur à Deo: mali homines quam sint bonis & Deo electis necessary & frugiferi.

Epistola XVII.

F. IOANNES IVSTVS LANSBERGIUS CARTHVS.
filius suo charissimo Iohanni, nouello Carthusiano.

Charissime fili accepi grauissimam in firmitate laborasse. Compaticiebar quidem tibi pro molestia corporis, verum de animæ tuæ profectu exultabam: quoniam quidem vel inde intelligo te charioribus Dei amicis (si modo ipse volueris) ascribendum, qui in primo militiæ, tum Christianæ, tum Carthusianæ aggressu signa & stipendia, quæ præcipuis donantur amicis, à Christo Iesu rege & ductore tuo suscepisti. Quæ sunt hæc inquis? Ea ipsa haud dubium, quæ ipse (dum hic pro nobis militaret, aut militiam doceret in terris) in se portauit, aduersa multa, molesta, dura, & omni fariam amara &c. Percurre vitam eius, & vide exactius singula examinando, quanta sustinuit in fame, siti, penuria, contemptu, laboribus, fatigationibus, tentationibus, exilio, fuga, persecutionibus, iniurijs, contumelijs, angustijs, passionibus, adoloribus, verberibus, vulneribus: signominiosissima tandem morte vitam suam conclusit, his amicos suos, quanto fuerint præcipui, quanto chariores, tanto copiosius condonauit. Ita quoque nunc meo Iohanni in initio mox suæ conuersionis (non ante conuersionem, ne militiam suscipere recusaret) dura usque ad mortem propinauit, volens illum sibi conformari, quando & ipse suæ passionis tempore instante, usque ad mortem tristitiam suscepit.

Præcipua
militum
Christi sti-
pendia quæ
sunt.

Matt. 26.

Est tamen mihi ô prædilecte fili, & alia spes (nisi me fallas ipse) ex infirmitate tua, qua conuersionis tuæ initia Deus sibi dedicauit, videlicet ut inde mundi amaritudinem, iuuentutis & omnis ætatis instabilitatem, voluptatum persequentium fraudem, vitæ incertitudinem, omniumque quæ extra Deum sunt, accipias fastidium & obliuionem: acta præterita tua vehementius tibi displiceant, conuersio & nouæ vitæ assumptio dulcius placeat, & mundum perfectius deseras, Christum feruentius veluti in extrema necessitate constitutus, quæras. Ita fili mi & tu quoque sentias velim, ut propterea infirmitate te donauerit Christus, ut conuersionem tuam feruentius incipias, mundum & quæ in eo sunt ex animo relinquas. Quis olim dum hosti tuo fertiebas, Christum contemnebas, seruauit te sanum? Scio quem respondebis. Ille idem & modo qui te fecit amicum seruare potuit, nisi aliter expeisset. Ad tuam utilitatem tibi ex amore aduersitatem largitus est, & sapius forsan subinde largietur, si modo tu in ipsum speraueris, si Deo innixus fueris, si de ipso in simplicitate ac bonitate cordis senseris, & ea quæ tibi miserit, utilia feceris.

Sap. 6.

Tunc autem senties de Domino in bonitate, si cuncta quæ tibi eueniunt, non aliter ac de manu eius suscipis, si in omnibus bonitatem eius intelligis & laudas.

Sentire de
Domino in
laudas.

bonitate
quid sit.
Quo pacto
facile meri-
tis quis di-
ues fiat.

landas, qui nil tibi accidere permittit, nisi quod ad tuam spectet salutem vtilitatemq;. Quicquid ergo tibi acciderit, siue triste siue dulce sit illud, dic tibi ipsi. Hæc misit mihi Deus, vt inde aliquid proficiam, aliquid lucrer. O si ita faceres, ex omnibus quærendo, quomodo ad lucrum animæ tuæ, (veluti auarus mercator) aliquid colligas, cito fieres diues, & non displicebit aut minus displicebit, si quispiam iniuriam fecerit, cum tu meritorum tuorum & profectus augmentum inde sentias: nec illi indignaberis iniurianti, quia intelligis Deo ordinante ita tibi missum, ac si Deus tibi diceret. Ioannes hæc sustine propter me. Sed reclamatione adhuc immortificata superbia, Vellem pati à Deo, sed quid illi fratri incumbit vexare me? Non respicias aut penſes quis tibi intulit, sed cogita quia ad tuam vtilitatem tibi iniuriam aut contemptum intulit, & illi potius gratias age, qui dat tibi merendi occasionem, & fabricat coronam. Cogita quibus Deus illum iusserit aut non prohibuerit, vt aliquid triste tu patereris, & propter tuam patientiam te coronaret: ipsum verò etiam si male fecit à peccato liberabit, & per humilitatem pœnitentiæ saluabit, ac proficere faciet: quia ad tuam vtilitatem dispensatiue ipsum excedere permittit.

Cur bonis
mali adiuu-
ti sunt.

Et hæc est ratio, quare Deus bonis semper malos aut defectuosos coniungit, & tamen quandoque vtrosque saluat: illos per bonam vitam & patientiam, hos per pœnitentiam. Necessarij sunt mali & defectuosi bonis, tanquàm instrumentum profectus nostri ad exercitium à Deo nobis ordinati. Cur ergo indignaberis instrumento, quo bonus efficeris? Forſan dices: Ego bonus non efficio, sed malus: Certe mali facere non possunt te malum, sed probate & ostendere, quia malus es, qui mala, hoc est, aduersa ferre recusas.

Mali vt non
faciant nos
malos sed
ostendant.

Vndecunque igitur tibi contraria adueniant, cura tantum, vt ad peccata non declines, & cogita quia nisi Deus permitteret, nil tibi euenisset. Non potest autem malum esse, id est, ad malum finem, quod Deus permittit. Et tu quis es, qui putas resistendum ordinationi diuinæ? Si nullum tu fructum intelligis prouenire ex patientia tua, quamuis hic vnus sufficientissimus est, vt voluntati ac Dei ordinationi non repugnes, sed subiectus obedias, nihilominus, te etiam nesciente, Deus ad mille fructus animæ tuæ patientiam tuam ordinabit, & quæ ante putabantur impedimenta profectus, inuenies sapientissimam Dei prouidentiam ita ordinata, vt fiant vtilissima ad bonum tuum inducentia. Sed his paucis fili charissime bene vale, & constans esto,

Gloria vana, animi distractionibus quomodo resistendum: passiones naturales vt differenter vel sentiantur vel non sentiantur: exercitijs interna vita quatenus insistendum: quæq; interna vita studioso sint cauenda.

Epistola XVIII.

F. IOANNES IVSTVS LANSPERGIVS CARTHVS.
Filio suo N. secundum spiritum charissimo S.

Prima tua quærimonia est fili mi, quod importunitate multarum cogitationum vndecunque ingruentium & distrahentium prægranaris.

Dein-